

svenske Regjering ikke har havt frie Hænder, men har været nødt til at rette sig efter de lægevidenskabelige Autoriteter paa samme Maade, som den danske Regjering hidtil har maattet gjøre, ligesom ogsaa dette Lovforslag først er fremkommet, efterat Sundhedscollegiet har udtalt sig derfor.

Blechingberg: Hvad den 1ste Paragraph i Lovforslaget angaaer, maa jeg, selv om Ragerne ere komne til en nok saa bestemt Anskuelse om, hvorvidt den gule Feber kan virke smitsom under Forhold som de herværende, dog holde fast ved hvad jeg ved Sagens første Behandling bemærkede om den Maade, hvorpaa jeg seer Sagen fra den diplomatisk Side, med Hensyn til de østersøiske Sømagter i Almindelighed. Ved at gennemgaae de utrykte Bilag, der findes ved nærværende Sag, finder jeg to Erklæringer fra Udenrigsministeren, af hvilke den første efter min Formening kunde vække megen Tvivl om, hvorvidt det er tilraadeligt at gaae ind paa Foranstaltninger, vedkommende Omordningen af Dvarantainevæsenet heri Landet, uden at handle i Harmoni med de øvrige nævnte Magter. En senere Erklæring fra Udenrigsministeren gaaer ud paa, som der er paaberaabt, at han meente, at den danske Regjering uden Ansvar kunde gaae ind paa saadanne Forandringer, uden at handle i Overensstemmelse med de nævnte Magter. I denne Henseende maa jo naturligviis den høitærede Ministers Udtalelse være afgjørende, men det forekommer mig, at Sundtoldforholdene er af en saadan eendommelig Beskaffenhed, at, naar man vil handle klogt, maa man ikke blot spørge, om hvad man kan gjøre uden Ansvar, men ogsaa om, hvad man kan gjøre uden at forstyrre et venstabeligt tillidsfuldt Forhold med de forskjellige Magter, der ere interesserede i et, vistnok for Danmark, saa vigtigt Forhold som Sundtoldforholdet er. Det er fra dette Synspunkt, at jeg mener, at der er noget Betænkkeligt i, saalænge man ikke ad diplomatisk Veie er kommen til en Overensstemmelse i Anskuelserne, at forandre de bestaaende Dvarantaineforhold paa en Maade, der kunde forstyrre det Forhold, der hidtil har bestaaet mellem Danmark paa den ene og de andre nævnte

Magter paa den anden Side. Det har udvirket sig paa sædvanlig Maade, paa en saadan Maade, at jeg ikke skjønner rettere, end at det er betragtet, som om Danmark endog erhvervede sig Fortjeneste i Forhold til de andre Magter ved de Foranstaltninger, det traf, vedkommende Overholdelsen af det Fornødne i Henseende til Sundhedstilstanden, forsaavidt angaaer de Skibe, der seile til Østersøen, og nu vilde jeg nødtigt, at der skulde forholdes paa en saadan Maade, at dette Forhold forrykkes, og at det kunde lægges den danske Regjering til Last, at den nu behandlede disse Forhold paa en Maade, afvigende fra hvad der hidtil havde været sædvanligt, og som kunde forstyrre det tidligere gode Forhold med Hensyn til Behandlingen af hvad der vedrører de Gjenstande, som jeg saaledes har hentydet til. I det jeg altsaa ikke kan fravige den Anskuelse, jeg i den Henseende har udtalt, og som jeg ikke finder rokket ved de utrykte Actstykker, som ligge ved Sagen, og som jeg har gjort mig bekjendt med, vil jeg af Hensyn dertil stemme mod § 1. — Hvad § 2 angaaer, er det yttret, at den Betragtning, jeg er kommen tilbage til, ikke skulde have nogen Indflydelse paa Forholdene vedkommende § 2. Jeg seer dog ikke rettere, end at hvad Forholdet til Sverrig angaaer, kommer man til en lignende Betragtning hvad angaaer § 2, og naar man henviser til, hvad der er udtalt fra flere Sider om den oplyste svenske Regjerings Anskuelser, og ligeledes om de Anskuelser, til hvilke den svenske Lægestand i den senere Tid skulde være kommen, saa formener jeg, at der ligeledes, hvad angaaer Gjenstanden for § 2, maatte være eller maatte kunne udvirkes en Overensstemmelse i Anskuelser og Behandling mellem Danmark paa den ene og Sverrig paa den anden Side. Jeg skal naturligviis ikke indlade mig paa, hvad der ligger udenfor min Kundskabskreds, den rigtige Betragtningssmaade af den asiatisk Cholera fra den lægevidenskabelige Side i Henseende til Spørgsmaalet om den er epidemisk, contagios eller begge Dele; men, naar den ærede Ordfører har yttret, at det skulde være afgjort, at den ikke er contagios, saa veed jeg ikke, hvad hele § 2 skulde være til; thi naar man gaaer ud fra den Forudsætning, at den ikke er contagios, synes